Tirsdag den 9. februar 2021

P9_TA(2021)0036

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: ændring af tekniske standarder for så vidt angår tidspunktet for, hvornår visse risikostyringsprocedurer begynder at finde anvendelse med henblik på udveksling af sikkerhedsstillelse

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 21. december 2020 om ændring af tekniske standarder i delegeret forordning (EU) 2016/2251 for så vidt angår tidspunktet for, hvornår visse risikostyringsprocedurer begynder at finde anvendelse med henblik på udveksling af sikkerhedsstillelse (C(2020)9147 — 2020/2942(DEA))

(2021/C 465/23)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2020)9147),

— der henviser til Kommissionens skrivelse af 21. december 2020, hvori Parlamentet anmodes om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,

— der henviser til skrivelse af 26. januar 2021 fra Økonomi- og Valutaudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,

— der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR) ([1]), særlig artikel 11, stk. 15,

— der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 6,

— der henviser til henstilling til afgørelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,

— der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 9. februar 2021,

A. der henviser til, at der ved artikel 11, stk. 3, i EMIR blev indført en forpligtelse til at have risikostyringsprocedurer, der kræver rettidig, præcis og passende adskilt udveksling af sikkerhedsstillelse (»marginkravene«), for finansielle modparter, der deltager i over-the-counter (»OTC«)-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (»CCP«), og for ikke-finansielle modparter som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i EMIR; der henviser til, at Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ([2]) yderligere præciserer de pågældende procedurer og fastsætter en udskudt anvendelsesdato for de bilaterale marginkrav for ikke-centralt clearede OTC-derivataftaler indgået mellem visse modparter for at sikre, at sådanne kontrakter midlertidigt ikke var omfattet af kravet;

B. der henviser til, at anvendelsen af de bilaterale marginkrav for ikke-centralt clearede OTC-derivataftaler derfor bør udskydes yderligere for at undgå de utilsigtede skadelige økonomiske konsekvenser, som udløbet af denne undtagelse vil få for modparter, der er etableret i Unionen; der henviser til, at ændringerne i den delegerede forordning indeholder en sådan afgørende lempelse for modparter, der er etableret i Unionen; der henviser til, at ændringerne af delegeret forordning (EU) 2016/2251 er begrænsede tilpasninger af de eksisterende lovgivningsmæssige rammer;

([1]) EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

C. der henviser til, at den delegerede forordning bør træde i kraft hurtigst muligt for at sikre Unionens beredskab og styrke interesserne hos modparter, der er etableret i Unionen, eftersom EU-retten er ophørt med at finde anvendelse i Det Forenede Kongerige siden udløbet af overgangsperioden den 31. december 2020;

1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;

2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.